

STARS
ACADEMY

Tea Stilton

★ Amb la música al cor

Estrella Polar

TeaSisters

Tea Stilton

Amb la música al cor

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.r.l. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos de Chiara Richelmi i Giulia Zanrosso / Atlantyc S.r.l.

Col·laboració en textos de Carolina Capria i Mariella Martucci

Coordinació del projecte de Patrizia Puricelli

Coordinació editorial de Daniela Finistauri

Editing d'Alessandra Rossi

Direcció artística de Fernando Ambrosi

Projecte gràfic i maquetació de Michela Battaglin

Coordinació artística d'Andrea Alba Benelle

Il·lustracions de la coberta de Barbara Pellizzari, Ivan Bigarella (dibuix) i Ivan Bigarella (color)

Il·lustracions de la història de Barbara Pellizzari (dibuix) i Viola Massarenti (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Con la musica nel cuore*

© de la traducció, 2024, Maria Dolors Ventós

© 2022, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Itàlia

www.geronimostilton.com

© 2024, Editorial Planeta, S. A.

© 2024, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.r.l., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: gener del 2024

ISBN: 978-84-1389-730-1

Dipòsit legal: B. 21.090-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraiem que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

Un repte nou

La Pam va tancar els ulls, es va posar la mà al pit per controlar la *respiració* i va provar d'executar l'exercici de cant.

— *Mmmm... mmmm...*

És així com es fa?

— Si sents que et vibren els llavis és que ho fas bé
— va xiuxiuejar la Meli, que era al seu costat.

— Entesos, doncs! Això vol dir que he de fer el mateix so que em surt espontàniament quan tasto les meves **GALETES** preferides!

—No, no, no i no! —va exclamar l’Ed, que va donar tres cops al **FARISTOL** amb el llapis, tal com havia vist fer a la Maria Frey, la seva professora. Després es va posar una mà al pit i va dir amb un aire inspirat:

—Has de projectar el so cap endavant! Com una fletxa, una catapulta, un tren d’alta velocitat, un cotxe de curses o...

La Pam va reprimir una rialla.

—Para d’**imitar** la senyora Frey, que encara tindrem problemes!

Just en aquell moment, la severa professora de cant es va acostar al grupet.

—No us sento practicar —va observar, glacial, i va donar **TRES COPETS** de llapis al faristol que hi havia davant de la Meli. Els estudiants es van afanyar a reprendre l’exercici.

Així que la professora es va allunyar, la Pam va fer un cop d’ull a la Colette i la Violet, que

eren a la fila de darrere seu, i la seva expressió d'avorriment es va transformar en un somriure: no trobava gaire *engrescadora* la classe de cant, però estava molt contenta de poder compartir aquella classe amb les seves amigues de sempre. L'estricta programa del Màster d'Estiu exigia als alumnes que, independentment de la seva **ESPECIALITAT**, fessin un tastet de totes les matèries de l'acadèmia, i aquella tarda les tres Tea Sisters assistien a una de les classes del curs interdisciplinari. La Maria Frey, mentrestant, continuava **voltant** per entremig dels estudiants.

—No, no, no i no, Violet! —va dir a la noia, mirant-la amb una expressió severa. Després, es va posar una mà al pit i va modular la intensitat de la veu fent vibrar les cordes vocals—: **TREU AQUEST SO!**

No te'l quedis a dins: projecta'l cap endavant. Torna-ho a provar, vinga!

A l'aula hi va caure immediatament el silenci. La Violet es va posar molt vermella, però, tímidament va provar de modular la veu: —Mmmmm... mmmm...

☆☆ —I VOSALTRES, QUÈ?!
NO US HE DIT QUE PARÉSSIU, OI? ☆☆

—va exclamar la professora—. Torneu a començar! No n'hi ha mai prou, de practicar. I també vosaltres, els dels fons...

Just en aquell moment, en Key Legend va entrar *precipitadament* a l'aula.

—Perdoneu-me pel retard! Estava treballant en un arranjament amb el senyor Meier i no m'he adonat de l'hora... —es va justificar el professor adjunt de **COMPOSICIÓ**—. I això que em feia molta il·lusió presentar amb la senyora Frey la primera sessió del curs interdisciplinari!

La Maria Frey es va limitar a alçar una cella. —Entesos. Doncs com que ja ets aquí, podem començar.

Llavors, la professora de cant es va posar a la boca un dels **Caramels** per a la gola que sempre duia a la bossa i, després d'una llarga pausa efectista, va tornar a parlar.

—Tal com sabeu, l'objectiu de la Stars Academy és formar artistes complets, excel·lents en totes les disciplines i amb una especial atenció a mesclar-les entre si per donar vida a formes d'expressió **ORIGINALS**. I és en

aquest darrer aspecte que volem que us concentreu, perquè haureu de preparar una exhibició interdisciplinària que presentareu a la comissió de Música.

En sentir aquesta proposta, es va escampar un **murmuri** esmorteït per l'aula.

Amb tres cops secs de llapis a la taula, la Maria Frey va fer caure el silenci de nou.

—Us dividirem en grups petits, independentment de la vostra especialitat —va afegir en Key Legend—. L'objectiu de cada grup serà muntar un **NÚMERO ORIGINAL**, que faci destacar el talent de tots els seus membres.

—L'exhibició pot incloure més d'una disciplina, però el cant hi ha de ser present per força —va puntualitzar la Maria Frey—. **US HA QUEDAT CLAR?**

La majoria dels estudiants van assentir, convençuts, però a en Key Legend no li va

passar per alt l'expressió preocupada de la Violet i d'uns altres alumnes.

—Comprenc que no és una prova fàcil i, segons com, us pot semblar un **REPTE** —va dir l'adjunt, per animar-los—. Per això us aconsello que no tingueu por d'entrar en el joc. Experimenteu! Proveu d'entrar en sintonia amb els vostres companys i barregeu els vostres talents per crear una cosa nova.

—**EXPERIMENTAR**... quin

repte tan guai, oi, Viví?

—va xiuxiuejar la Collette a cau d'orella de la seva amiga.

La Violet va desitjar de tot **COT** que la possessin al mateix grup que ella o la Pamela.

Participar en jocs no és que fos precisament el seu fort i, encara que les altres *Tea Sisters* no tenien ben bé el mateix estil que ella, col·laborar amb les seves amigues li resultaria molt més fàcil. Però, a mesura que es formaven els grups, les seves *esperances* es debilitaven.

—Lucy, tu amb la Meli i la Colette —va anunciar en Key Legend—. Edward, tu amb en Dean i la Pamela...

La Violet va mirar al seu voltant, desanimada: qui quedava? La seva mirada es va creuar amb la de la Stella, la millor alumna de cant. —I vosaltres sereu l'última *parella* —va dir la Maria Frey, assenyalant-les.

Amb un sospir de resignació, la Violet no va tenir més remei que anar cap a on era la seva companya.